

[Arbejdsministeren.]

Jeg kan nævne, at spørgsmålet om dagslys i efteråret 1972 på foranledning af undervisningsministeriet er drøftet mellem arbejdstilsynet, sundhedsstyrelsen og boligministeriet. Der var fra disse myndigheders side enighed om, at der ikke generelt kan åbnes adgang for indretning af helt vinduesløse gymnastiksale og idrætshaller m. v., men at man ikke vil have noget at indvende imod, at lysarealet reduceres væsentligt i forhold til de krav, man stiller til andet byggeri. Det har endvidere været de sagkyndiges vurdering, at der normalt ikke skulle være større vanskeligheder forbundet med at etablere afskærmning under boldspil o. lign., hvor dagslys kan virke generende.

Jeg vil gerne sige til slut, at i overensstemmelse med disse sagkyndige udtalelser vil arbejdsministeriet og arbejdstilsynet fortsat være indstillet på en lempelig administration af kravene om tilgang af dagslys til idrætshaller m. v. til skolebrug.

I øvrigt kan jeg oplyse, at den nye lov om arbejderbeskyttelse, som er under udarbejdelse, vil blive formuleret på en sådan måde, at der bliver tale om større fleksibilitet med hensyn til krav om dagslysadgang.

Svend Haugaard: Der lå et vist løfte i det sidste, og det siger jeg selvfølgelig tak for.

Det er jo rigtigt, at det er arbejderbeskyttelsesloven, § 13, punkt 5, som tager et specielt hensyn til lærerne, ikke til eleverne, ikke til de unge — heller ikke til lærerne, hvis de er der i deres fritid, det er kun, hvis lærerne er der i skoletiden, at der skal passes på dem.

Hvis man tager som eksempel, at en hal bliver oprettet af en privat institution uden aftale med skolen, kan man frit bygge hallen, som man vil. Hvis der er en aftale med en skole, eller hvis skolen ligger inden for en afstand, hvor det er sandsynligt man vil bruge den, gælder der hårde krav, betydelig hårdere krav end dem, ministeren her antydede. Jeg har set krav om lysareal op til 16 pct. af gulvarealet, trods det at reglerne i arbejderbeskyttelsesloven siger 10 pct. for sidelys og 7 pct. for ovenlys. Hvis der er tale om sidelys, er mange boldspil umuliggjort, badminton osv.; man skal have kostbare gardiner, som udelukker det dagslys, der skal sikre lærerne. Hvis der er oven-

lys, er der meget uensartet lys i de to halvdele; det er generende med sollys, det giver kondensvand og om vinteren fygesne — det er farligere end det manglende lys, så vidt jeg kan se. Man har prøvet med gardiner, det hjalp ikke, man har prøvet med at dække taget ned, og det kostede i visse tilfælde 150.000 kr., og det accepterer man derefter. Altså, først stiller man krav, og så viser det sig, at disse krav er umulige at opfylde; så accepterer man, at de bruger hallen, efter at man har dækket ovenlyset ned — det virker lidt for fjollet.

Altså, jeg må bede om en mere klar afgørelse; hvis det er vigtigt for lærerne, må det vel også være vigtigt for alle de andre, der bruger hallerne, hvor lærerne ikke er med. Hvorfor denne forskelsbehandling?

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg kan da godt forstå, at hr. Svend Haugaard gerne vil have en mere klar afgørelse.

Forholdet er det, at jeg som arbejdsminister må administrere den lovgivning, vi har, og vel har jeg muligheder for at give dispensation i særlige situationer, men det forudsætter, at jeg hører det særlige sagkyndige organ, arbejdsministeren har til rådighed, nemlig arbejdsrådet, og dér er man af mange gode grunde betænkelig ved at give dispensation.

Jeg skal villigt medgive, at da man lavede de bestemmelser i loven, var det jo ikke først og fremmest idrætshaller og noget i den retning, man tænkte på; det er jo ikke traditionelle arbejdspladser, hvor man er måske 8, 10, 12 timer om dagen. Det er altså også baggrunden for, at jeg har sagt, vi må tage spørgsmålet op og se, om vi kan få det afklaret, og jeg har drøftet det med arbejdstilsynet i forbindelse med forberedelserne til lovforslaget, som nu er i gang.

Meget længere kan jeg altså ikke gå på nuværende tidspunkt. Men jeg kan da føje til endnu en gang, at jeg er meget parat til at se, om ikke vi kan finde nogle smidigere regler på dette felt.

Svend Haugaard: Jeg synes, vi kommer lidt videre hver gang, så jeg vil forsøge endnu en gang og se, om vi ikke kan nå det fulde resultat.

Jeg tager et eksempel ovre fra Ørbæk på Fyn; det skulle være en privat selvejende